ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΤΕΚΝΑ ΦΩΤΟΣ

Ιερα Μητροπολις
Καισαριανης, Βυρωνος και Υμηττου
Καισαριανη 2009

Τέκνα φωτὸς

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Ἁγία Τριάς.
Τοιχογραφία, Μονὴ Διονυσίου.

Σειρά:
«Ἀναβαθμοί» ἀριθμ. 11

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-16-3

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή
Ἐπταλόφος
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριστοτέλους 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

ΤΕΚΝΑ ΦΩΤΟΣ

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

«*Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας... ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ*» (Πρὸς Ἐφεσίους ε΄1-2, 9).

Δηλαδή: «*Μιμηθεῖτε λοιπὸν τὸ Θεό, ἀφοῦ εἶστε ἀγαπητά του παιδιά· νὰ συμπεριφέρεσθε μὲ ἀγάπη κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ μᾶς ἀγάπησε κι ἔδωσε τὴ ζωή του γιὰ μᾶς ὡς προσφορὰ καὶ θυσία, ποὺ τὴ δέχεται εὐχάριστα ὁ Θεός... Γιατὶ ἡ ζωὴ ἐκείνων ποὺ ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα διακρίνεται γιὰ τὴν ἀγαθότητα, τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀλήθεια*».

Κατὰ τὴν μεγάλη ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ποὺ οἱ πιστοὶ τιμᾶμε τὸ ὁμότιμο καὶ ὁμόδοξο καὶ ὁμοούσιο καὶ σύνθρονο καὶ συνάναρχο τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιο ἀκοῦμε τὴν ἀποστολικὴ προτροπή *«ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε»* ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος σὲ μᾶς καὶ τὴν ἀπόδειξι - παρουσία Του στὴν ψυχή μας.

Θὰ ἐμβαθύνουμε στὴν ἀποστολικὴ προτροπὴ ὅσο μᾶς ἐπιτρέπουν οἱ δυνάμεις μας.

1) Ὁ Πατὴρ τῶν Φώτων

Πατὴρ τῶν Φώτων εἶναι ὁ Τριαδικὸς Θεός. Ψάλλουμε στὸ ἐξαποστειλάριο τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

«Φῶς ὁ Πατήρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει, ὅτι ὁ Θεός:

«Φῶς οἰκεῖ ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται» (Α΄ Πρός Τιμόθεον στ΄ 16).

Δηλαδή: *«Κατοικεῖ σὲ φῶς ἀπρόσιτο. Κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους οὔτε τὸν εἶδε οὔτε μπορεῖ νὰ τὸν δεῖ».*

Στὴν θεοφάνεια τοῦ Σινᾶ ὁ Κύριος διευκρίνησε στὸ Μωϋσῆ, ὅτι *«οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου»* (Ἔξοδος λγ΄ 20) ἀπὸ τὴν λαμπρότητά Του, δηλώνοντας τὸ ἀδύνατον τῆς κοινωνίας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Τὸ ἀδύνατον τῆς κατ' οὐσίαν κοινωνίας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου διακηρύσσει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μὲ τὸν

λόγο του *«Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε»* (Ἰωάννου α΄ 18). Διευκρινίζει ὅμως, ὅτι αὐτὸ κατέστη δυνατὸ μὲ τὴν σάρκωσι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ *«ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο»* (Ἰωάννου α΄ 18).

Δηλαδή: *«Κανεὶς ποτὲ δὲν εἶδε τὸ Θεό· μόνο ὁ μονογενὴς Υἱός, ποὺ εἶναι μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πατέρα, ἐκεῖνος μᾶς τὸν ἔκανε γνωστό».*

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἀποκαλύπτει τὸν Θεὸ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ πληροῦν ὡρισμένες προϋποθέσεις:

«Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι» (Ματθαίου ια΄ 27).

Δηλαδή: *«Ὅλα μοῦ ἔχουν παραδοθεῖ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου. Κανένας δὲ γνωρίζει πραγματικὰ τὸν Υἱὸ παρὰ μόνον ὁ Πατέρας, οὔτε τὸν Πατέρα τὸν ξέρει κανεὶς πραγματικά, παρὰ μόνο ὁ Υἱός, καθὼς κι ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσει».*

Στὴν Μεταμόρφωσι ὁ Κύριος ἔλαμψε μέσα σὲ φῶς κατὰ τὴν μαρτυρία τῶν παρισταμένων ἀποστόλων:

«Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς» (Ματθαίου ιζ΄ 2).

Δηλαδή: *«Ἐκεῖ μεταμορφώθηκε μπροστά τους· ἔλαμψε τὸ προσωπό του σὰν τὸν ἥλιο καὶ τὰ ἐνδύματά του ἔγιναν ἄσπρα σὰν τὸ φῶς».*

Στὴν ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ φωτεινοὶ ἄγγελοι διηκόνησαν τὸ γεγονὸς κατὰ τὴν μαρτυρία τοῦ ἀποστόλου:

«Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών» (Ματθαίου κη΄ 2-3).

Δηλαδή: *«Ξαφνικὰ ἔγινε μεγάλος σεισμός, γιατὶ ἕνας ἄγγελος Κυρίου κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἦρθε, κύλησε τὴν πέτρα ἀπὸ τὴν εἴσοδο καὶ καθόταν πάνω της. Ἡ ὄψη του ἦταν σὰν ἀστραπὴ καὶ τὰ ροῦχα του ὁλόλευκα σὰν τὸ χιόνι».*

Σὰν φωτεινὴ πόλι ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης παρέστησε στὰ ὁράματά του τῶν 21 (κα΄) καὶ τῶν 22 (κβ΄) κεφαλαίων τῆς Ἀποκαλύψεως τὴν ἐρχομένη καὶ ἀποκαλυπτομένη βασιλεία τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

2) Τέκνα Φωτὸς

Οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ γίνονται *τέκνα φωτὸς* μὲ τὴν δύναμι καὶ τὴν ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀφοῦ πιστέψουν στὴν θεότητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν λόγο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου:

«Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Διευκρινίζει μάλιστα ὅτι:

«Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν» (Ἰωάννου α΄ 12-13).

Δηλαδή: *«Σ' ὅσους ὅμως τὸν δέχτηκαν καὶ πίστεψαν σ' αὐτὸν ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ γίνουν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀπ' τὸ Θεὸ γεννήθηκαν αὐτοὶ καὶ ὄχι ἀπὸ γυναίκας αἷμα, οὔτε ἀπὸ ἐπιθυμία ἀνθρώπινη ἢ ἐπιθυμία ἄντρα».*

Ὁ ἀδελφόθεος ἀπόστολος Ἰάκωβος ἐπισημαίνει, ὅτι ἡ πνευματικὴ γέννησι τῶν πιστῶν εἶναι θέλημα Θεοῦ ποὺ πραγματοποιεῖται μὲ τὸν λόγο τῆς ἀληθείας Του, γιὰ νὰ ἀποτελέσουν τὰ κορυφαῖα δημιουργήματά Του:

«Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων» (Ἰακώβου α΄ 18).

Δηλαδή: *«Ἐπειδὴ ἐκεῖνος τὸ θέλησε, μᾶς ἔφερε στὴν καινούρια ζωὴ μὲ τὸ λόγο τῆς ἀληθείας, ὥστε νὰ κατέχουμε τὴν πρώτη θέση ἀνάμεσα στὰ δημιουργήματά του».*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει στοὺς Κορινθίους ὅτι:

«Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα» (Α΄ Κορινθίους δ΄ 15). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας γεννῶνται *«ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου»* μὲ τὴν διακονία τῶν πνευματικῶν τους πατέρων καὶ ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ συμμαρτυρία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μὲ τὸ πνεῦμα μας ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησι τῆς υἱοθεσίας μας ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα.

«Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν» (Πρὸς Ρωμαίους η΄ 16-17).

Δηλαδή: *«Καὶ τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διαβεβαιώνει τὸ δικό μας πνεῦμα πὼς εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ, λοιπόν, εἴμαστε παιδιά, εἴμαστε καὶ κληρονόμοι. Κληρονόμοι του Θεοῦ, ποὺ θὰ μετάσχουμε μαζὶ μὲ τὸ Χριστὸ στὴ θεϊκὴ δωρεά. Ἐφόσον συμμεριζόμαστε τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, θὰ μετάσχουμε μαζί του καὶ στὴ δόξα του».*

Μέ τὴν πίστι καὶ τὴν συμμετοχή μας στὰ ἅγια μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας ζοῦμε ἐν Χριστῷ ὡς τέκνα φωτός.

3) Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος

Ἡ ἐνοίκησι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴ ψυχὴ τοῦ πιστοῦ φανεροῦται ἀπὸ τὴν ζωή του ποὺ εἶναι:

α) *«ἐν πάσῃ ἀγαθοσύνῃ»*

Ἀγαθοσύνη στὴν γλῶσσα τῆς ἁγίας Γραφῆς εἶναι ἡ ἀπουσία πονηρίας καὶ πάσης κακίας ἀπὸ τὴν συμπε-

ριφορά τοῦ μαθητοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ πιστὸς ποὺ ζεῖ ἑνωμένος μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, γίνεται ἀγαθός, ὅπως εἶναι καὶ ὁ Θεὸς Πατέρας ποὺ εἶναι ὁ μόνος καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀγαθός.

Ἂς θυμηθοῦμε τὴν παρατήρησι τοῦ Κυρίου μας στὸν νομικὸ ποὺ Τὸν ἀπεκάλεσε ἀγαθό:

«Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεὸς» (Ματθαίου ιθ΄ 17).

Δηλαδή: *«Γιατί μὲ ὀνομάζεις ἀγαθό; Κανένας δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ μόνο ἕνας ὁ Θεός».*

β) καὶ *«δικαιοσύνη»*

Δικαιοσύνη στὴν γλῶσσα τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι ἡ τήρησι τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος εἶπε στὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο:

«Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην» (Ματθαίου γ΄ 15).

Δηλαδή: *«Ἂς τ' ἀφήσουμε τώρα αὐτά, γιατὶ πρέπει νὰ ἐκπληρώσουμε κι οἱ δυό μας ὅ, τι προβλέπει τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ».*

Συνέστησε στοὺς μαθητές Του:

«Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθαίου στ΄ 33).

Δηλαδή: *«Γι' αὐτὸ πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ ἐπιζητεῖτε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπικράτηση τοῦ θελήματός του, κι ὅλα αὐτὰ θὰ ἀκολουθήσουν».*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει στὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του, ὅτι ἡ δικαιοσύνη μας, δηλ. ἡ σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ συμπεριφορὰ καὶ ζωή μας, εἶναι δῶρο τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἑξῆς:

«Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί» (Πρὸς Ρωμαίους ε΄ 16-19).

Δηλαδή: *«Δέ συγκρίνεται ἡ πλούσια δωρεὰ τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ κακό ποὺ ἔκανε ἡ ἁμαρτία ἑνός ἀνθρώπου. Γιατὶ ἡ ἀπόφασι γιὰ τὸ ἕνα παράπτωμα ἦταν καταδικαστική, ἐνῶ ἡ χαριστικὴ πράξη γιὰ τὰ πολλὰ παραπτώματα ὁδήγησε στὴν ἀθώωση.*

Ἔφτασε, λοιπόν, τὸ παράπτωμα ἑνὸς ἀνθρώπου, γιὰ νὰ κυριαρχήσει ὁ θάνατος σ' ὅλον τὸν κόσμο, ἐξαιτίας ἑνὸς ἀνθρώπου. Τὸ ἴδιο, κι ἀκόμα περισσότερο, ὁ ἕνας Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ γίνει ἡ αἰτία νὰ κυριαρχήσουν μέσα στὴν ἀληθινὴ ζωὴ ὅσοι ἀποδέχονται τὴν ἄφθονη

χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δωρεὰ τῆς λυτρώσεως. Τὸ συμπέρασμα εἶναι πώς, ὅπως τὸ ἕνα παράπτωμα ἔγινε αἰτία καταδίκης ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἔτσι καὶ τὸ σωτήριο ἔργο ἔγινε αἰτία σωτηρίας καὶ ζωῆς γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Κι ὅπως ἡ παρακοὴ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἔκανε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἁμαρτωλή, ἔτσι καὶ μὲ τὴν ὑπακοὴ τοῦ ἑνὸς θὰ ἀναγνωρισθοῦν ὅλοι δίκαιοι ἀπὸ τὸν Θεό».

Κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο ὁ σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ ζήσουμε σωφρόνως, δικαίως καὶ εὐσεβῶς:

«Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» (Πρὸς Τίτον β΄ 11-12).

Δηλαδή: *«Γιατὶ ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴν χάρη του, γιὰ νὰ σώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ μᾶς καθοδηγεῖ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀσέβεια καὶ τὶς ἁμαρτωλὲς ἐπιθυμίες καὶ νὰ ζήσουμε μὲ σωφροσύνη, μὲ δικαιοσύνη καὶ μὲ εὐσέβεια στὸν παρόντα αἰώνα».*

γ) καί *«ἀληθείᾳ»*.

Ζεῖ *«ἐν ἀληθείᾳ»* ὅποιος εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ ποὺ εἶπε στὸν Πιλᾶτο ὅτι:

«Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς» (Ἰωάννου ιη΄ 37).

Δηλαδή: *«Ἐγὼ γι' αὐτὸ γεννήθηκα καὶ γι' αὐτὸ ἦρθα στὸν κόσμο, γιὰ νὰ φανερώσω τὴν ἀλήθεια. Ὅποιος ἀγαπάει τὴν ἀλήθεια καταλαβαίνει τὰ λόγια μου».*

Ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννησι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζεῖ ὡς τέκνο Θεοῦ ὅτι:

«Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ. οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α΄ Ἰωάννου ε΄ 18-19).

Δηλαδή: *«Ξέρουμε πὼς ὅποιος ἔχει ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ τὸ Θεὸ δὲν κυριεύεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία· γιατὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὸν προστατεύει, κι ὁ διάβολος δὲν μπορεῖ νὰ τὸν βλάψει. Ξέρουμε πὼς εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ πὼς ὅλος ὁ κόσμος βρίσκεται στὴν ἐξουσία τοῦ διαβόλου».*

Ὁ Κύριος ἐπεσήμανε στοὺς Ἰουδαίους, ὅτι δὲν πιστεύουν στὴν θεότητά Του ἐπειδὴ κατάγονται ἐκ τοῦ διαβόλου ποὺ εἶναι ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους:

«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἕστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ» (Ἰωάννου η΄ 44).

Δηλαδή: *«Ὁ πατέρας σας εἶναι ὁ διάβολος, κι ὅσα ἐπιθυμεῖ ὁ πατέρας σας αὐτὰ θέλετε νὰ κάνετε. Ἐκεῖνος*

ἐξαρχῆς ἦταν ἀνθρωποκτόνος καὶ δὲν μπόρεσε νὰ σταθεῖ μέσα στὴν ἀλήθεια, γιατὶ δὲν ὑπάρχει μέσα του τίποτε ἀληθινό. Ὅταν λέει ψέματα, ἐκφράζει τὸν ἑαυτό του, γιατὶ εἶναι ψεύτης, καὶ ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους».

Ἐξ αὐτῶν συμπεραίνουμε ὅτι ἡ ἁγία ζωή μας καὶ ἡ συμπεριφορά μας ἀποδεικνύει ὅτι ἔχουμε ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, ὅτι ἔχουμε γίνει μιὰ καινούρια ὕπαρξι καθαρὴ ἀπὸ τὴν πονηρία καὶ τὴν ἁμαρτία.

Τοὺς καρποὺς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή του:

«Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια» (Πρὸς Γαλάτας ε΄ 22-23).

Δηλαδή: *«Ὁ καρπὸς τὸν ὁποῖον παράγει τὸ ἅγιον Πνεῦμα μὲ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν χάριν, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν συνείδησιν, ἡ ἀχώριστος ἀπὸ αὐτὴν εἰρήνη, ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ πλατειά καρδιὰ εἰς τὶς ἀδικίες ποὺ μᾶς κάνουν οἱ ἄλλοι, ἡ ἀγαθὴ διάθεσις καὶ καλοσύνη, ἡ ἀξιοπιστία εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς ὑποσχέσεις μας, ἡ πραότης, ἡ εἰς κάθε πονηρὸν ἐγκράτεια».*

